

*Laat de broederlijke liefde blijven. Vergeet de herbergzaamheid niet,
want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten engelen geherbergd.*

Hebreeën 13,1.2

Burendag – een initiatief van Douwe Egberts en het Oranjefonds – om mensen uit hun isolement te halen. Om een tegenstem te geven tegenover de tendens dat ieder meer en meer op zichzelf komt te staan. Een andere benadering om een signaal af te geven dat individualisme geen oplossing is en dat het kan leiden tot egoïsme (of er uit voortkomt – maar dat is een kip of ei kwestie lijkt me).

Het is oer-Hollands, zoals de tegelwijsheid al uitdrukt: ‘Beter een goede *buur* dan een verre vriend’. Het is zelfs diep menselijk.

In deze dagen is ieder op zichzelf teruggeworpen. Probeer ontmoetingen en contacten te vermijden luidt het devies. Logisch en verstandig, maar het past ons eigenlijk niet. Het is bijzonder om te zien hoe deze bizarre tijd met vrees voor uitbreiding van het coronavirus mensen ook creatief maakt. Daar klinkt voor mij in door dat het toch niet waar kan zijn dat zo’n snertvirus ons uit elkaar kan drijven! Bijvoorbeeld in Italië waar mensen op hun balkon gaan zitten, de een z’n accordeon pakt en een ander ook, weer een paar gaan zingen. Het gevolg is dat hoeveel afstand ze ook van elkaar moeten houden – anderhalve meter is best veel – zij zich niet los laten maken van elkaar.

In de Bijbel is gastvrijheid een kernbegrip. De voor ons vaak ingewikkelde Hebreeënbrief doet bijna aan het einde een simpele oproep. Vergeet de herbergzaamheid niet. In het Midden-Oosten is het natuurlijk van levensbelang. Door de hitte zou iemand buiten laten staan dodelijke gevolgen kunnen hebben. Maar dat is weer een logische verklaring. De een met de ander, maar ook de een voor de ander. De Here Jezus maakt Zichzelf tot Broeder van mensen. Hij legt alle goddelijke glans af. Paulus bezingt hoe Hij de gestalte van een dienstknecht aanneemt. Hij wast de voeten van Zijn leerlingen en dat was vernederend werk, zeker. Toch maakt Hij hen daarmee in zekere zin tot priesters. De priesters in de tempeldienst moesten immers niet alleen hun handen (dat moest iedere Jood doen) maar ook hun voeten wassen.

Nu lijkt door de omstandigheden de gastvrijheid ons ontnomen. Dat kan zo lijken, maar durf – juist vanuit geloofsvertrouwen – creatieve wegen te zoeken om de verbondenheid in Christus uiting te geven. De broederlijke liefde – de Philadelphia – die mag blijven. Die geeft God ons in Christus. Hij werd ‘mens en is mij nader dan wie mijn naasten zijn’ (Lied 345,1). Door Hem zijn wij elkaar als broeders en zusters gegeven. Geloof is meer dan een persoonlijk gebeuren, meer dan een goed of vroom gevoel. Engelen zijn boden van God. We denken aan Abraham. Er staat echter ‘sommigen’ in meervoud; het verbond van God gaat uit naar ieder die gelooft! Wellicht kunnen we deze liefde in Jezus Naam blijven delen. Dat kan lukken, neem even de tijd om in gebed of stilte dat te overdenken en laat u en uw creativiteit maken tot een instrument in Gods hand. GJK